

Erasmus Isztambul



2014 tavaszi szemeszterét Isztambulban tölthettem az Erasmus ösztöndíj program keretein belül az Isztambul Sehir University-n. Szerencsémre jó barátommal együtt kerültünk be így sokkal könnyebb volt az itt lét. Február 9.-én érkeztünk meg, ami egy héttel a tanítás kezdése elé esett, így egy bő hetünk volt felfedezni a várost. Első állomás a híres Szultán Ahmet tér volt, ahol többek közt a Kék mecset és a Hagia Sophia is van. Mindkettő egy gyönyörű építészeti alkotás, hatalmas beltérrel, gyönyörű csillárokkal és díszes falakkal. A kék mecset még a mai napig is betölti vallási szerepét, így a belépéshez a cipőt le kell venni és a nőknek sálat kell fejükön hordaniuk. Ezzel szemben a Hagia Sophia, amely valaha keresztény templom volt, ma már egy múzeum szerepét tölti be. A múzeumokba jeg vásárlásán túl a diákoknak lehetőség van éves múzeum kártya készíttetésére, ami mindössze 30 líra és a múzeumok többsége meglátogatható vele. Múzeumokból a Hagia Sophián felül megtekinthető a mozaik múzeum, a Topkapi Sarayi és az Archeológiai múzeum, ahol még Nagy Sándor

szarkofágja is megtalálható. Maga a tér is hatalmas és szemet gyönyörködtető még egy több ezer éves ciszterna rendszer is megtalálható a közelben, mely alját víz tölti fel otthont adva sok-sok halnak. Egy elágazásokkal teli hídon lehet benne haladni, melynek végén egy faragott kő medúza fej van. A vízre egyébként kívánság kútként tekintenek és érmék százai hevernek az alján. Elmentünk még Eyüpbe és a Princes szigetek legnagyobbikára Büyükada-ba. Mindkettőbe hajóval utaztunk, hiszen Isztambulban kompok százai, tank hajók és hatalmas luxus hajók is járnak a Boszporuszt. Eyüp egy magas domb tetején helyezkedik el, ahonnan szinte az egész város belátható minden csodájával együtt. Odáig libegővel jutottunk el. Büyükada egy dimbes-dombos sziget, amelyet bejárni egy egész napot elvesz még biciklivel is, amelyek százával állnak a kikötőnél kibérlésre. A legmagasabb pontján egy kisebb templom és mellette egy bájos kis étterem fekszik, ahonnan Isztambult a márvány tenger felőli oldaláról lehet megcsodálni. Természetesen a Nagy Bazaar-t sem hagytuk ki. Eszméletlen nagy és tágas hely, tele emberekkel és kereskedőkkel portékájukat árulva. Nagy a nyüzsgés és a az alkudozástól zeng a helység. Itt aztán mindent meg lehet találni, amit csak kívánunk. Finom édességek és teák, szőnyegek és párnák, arany és mindenféle ékszer, agyag edények és fából faragott dísz tárgyak. Itt minden kereskedő beszél angolul, ami egyébként a város többi részére szinte nem igaz. Az árak elég magasak, de könnyen le lehet őket alkudni a felére vagy akár annál és kevesebbre. Mi egy vízi pipával tértünk haza első látogatásunk után. Utoljára Miniaturk-öt volt szerencsénk meglátogatni, ahol Törökország összes csodájának kicsinyített mását lehet megnézni. Ott volt a világ egyik legcsodásabb természeti képződménye a Kappadokiái völgy, melyet vulkanikus kőzetbe vájt házak tarkítják. Illetve Pamukkale is a makettek között van, amelyet természetes mészkő medencék alkotják, amiket több, mint harminc fokos termásvíz tölt fel. Ezen felül többek közt az Anitkabirt, ahol Musztafa Kemal Atatürk a török függetlenségi háború vezéralakja nyugszik, a Epheszoszi Arthemisz-templomot, az Aszpendoszi színházat, de még a Boszporuszú hídat is megtalálhatjuk, amely elég nagyra lett építve, ahhoz hogy, akár át is lehessen rajta kelni egy kisebb medence felett.

Márciusban egyébként el is látogattunk Kappadokiába. A három napos túra alatt egy öt csillagos hotelben szálltunk meg. A hotelben svédasztalos reggeli várt minket reggelente és a napot is ilyen vacsorával fejeztük be. Külső és belső medencével is rendelkezett, de mivel a kintihez túl hideg volt a bentiben csobbantunk. A nap legnagyobb látványosságok felfedezésével töltöttük, melyeket egy nagy luxus busszal közelítettünk meg. A



látványosságok közt sem unatkoztunk, hiszen a buszon idegenvezető mesélte el a hely érdekességeit.

A város maga hatalmas és rengetegen élnek benne, hivatalosan 15 millióan. A legforgalmasabb helyek az európai oldalon a turisztikusabb helyek: nagy bazaar, szultán ahmet tér az ázsiai pedig Kadiköy és Üsküdar. A közlekedés örületes, gyakran mindenféle közlekedési táblát és szabályt figyelmen kívül hagynak mind az autós, mind a gyalogos oldalon. Ehhez mindenképpen hozzá kellett szokni, de meglepően azt vettem észre a balesetek száma igen ritka. A közlekedési dugók is nagyon gyakoriak, de erre a városi vezetőség sok alternatív közlekedési lehetőséget tervez, többek között: új metró vonalak és a meglévők bővítése illetve nagy teleferik hálózat kiépítése. A tömeg közlekedésnek egyébként rengeteg formája van: metro, teleferik, villamos, busz, mini busz, így gondunk nem igazán van a város egyik pontjáról a másikba eljutni. Ezt mind az Isztambul kártyával vehetjük igénybe. Ezt a kártyát mindig fel kell tölteni pénzzel és utazásonként levonódik róla egy kisebb összeg, amely átszállásonként két órán belül mindig egy kicsit kevesebb. Diákoknak, tanároknak és nyugdíjasoknak kedvezmény is jár, így amíg a felnőttek 2 lírát fizetnek a kezdeti utazásért nekünk csak 1-et kellett.

Eddig a török emberekkel pozitívak a tapasztalataim. Általában kedvesek és segítőkészek. Amikor a kártyánkat vettük a közlekedéshez, akkor a boltos felhívta az angolul beszélő barátját, hogy elmagyarázza, hogy hogyan kell használni és hol lehet feltölteni. Arra is volt példa, hogy útba igazítást kértünk valakitől és ő elkísért minket a célíg pedig még csak nem is arra volt dolga.

Mi az egyetem kollégiumában lakunk, amely a Camlica hegyen helyezkedik el. Sajnos nem koedukált a vallás miatt, a lányok kollégiuma az iskola közelében helyezkedik el. Három épületből áll, mind öt-öt emeletes. Egy két személyes szobában vagyunk, emeletes ágyunk van, külön asztalunk és szekrényünk. Minden épületben emeletenként van egy hűtő és mosogató. Sajnos viszont csak egyetlen egy főző konyha van az egész kollégiumban, ami így első hallásra kevés, de ami azt illeti még egyszer sem kellett várnunk másokra. A kollégiumban sok mindenkivel volt szerencsénk megismerkedtünk, akik főként Törökország egy távoli pontjáról, Szíriából, Azerbajdzsánból, Egyiptomból vagy Iránból származtak. A város központjában innen egy kissé messze van, de közvetlen járatok mennek a fontosabb csomópontokhoz. A kollégiumból az iskolába külön busz elvisz, amely fél óránként jár mind a két irányba.

Első napunk az iskolában egy orientációval telt, ahol egy kisebb videó és egy körülbelül fél órás prezentáció keretein belül mutatták be azt. Az orientációt tartóktól kaptunk elérhetőséget, amin keresztül segítséget kérhettünk az itt létünk folyamán. Rajtuk kívül úgy tíz másik csere diák vett részt, így egy kisebb ismerkedős programnak is helyet adtak az orientáción, amely során megismerhettünk Olaszokkal, Görögökkel, de még Afrikából is volt valaki. Ezután az egyetem mind a három kampuszát megmutatták nekünk, melyek igen közel helyezkednek el egymáshoz. Mindegyikben van egy étkező a reggelinek, ebédnek és vacsorának és egy kávézó is, ahol tea, kávé és üdítők mellett süteményeket, édességeket és főtt ételt is felszolgálnak. Az igazi élet viszont a keleti kampuszban van, ahol edző terem, foci és kosárlabda pálya, de még pingpong terem is van. Mi ami azt illeti főleg a pingpong terembe töltöttük lyukas óráinkat. Ezen felül az iskola rendelkezik saját könyvtárral és könyves bolttal is, ahonnan gyorsan és könnyen be lehet szerezni az órákhoz szükséges tankönyveket és egyéb szakirodalmakat. A büfében, a kávézóban és a könyvesboltban az iskola által biztosított kártyákkal lehet fizetni, amelyre bármikor, tetszés szerinti összeget lehet feltölteni. Ezen felül

ezzel a kártyával lehet belépni a kollégiumba. Ezért a kártyáért egy húsz lírás letétet kellett lerakni, amelyet vissza kell szolgáltatni mielőtt kiiratkozunk az iskolából.

Az egyetem maga 2010-ben alakult, így egy nagyon új iskolának számít. Mi a számítástechnika karán tanulunk, de az iskolának van többek között jogtudományi, villamosmérnöki,

természettudományi

kar. A tanítás médiuma az angol, de folyik török nyelvű oktatás is néhány területen. Azok akik esetleg nem rendelkezik előzetes angol nyelv tudással, annak lehetősége nyílik egy éves előképzésre. A tanárok a diákoknak egy LMS nevű online rendszerek keresztül adnak kiegészítő anyagokat és



információkat a tárgyal kapcsolatban. Habár az órákon is elmondanak általában minden fontos információt (zh. időpontja, elmaradó óra) ezekről mind kapunk levelet az iskola által biztosított e-mail címre. Mind ezek mellett is még nagyon segítőkészek és közvetettek voltak a tanárok. Az egyetlen negatív az volt, hogy soká tartott a kurzus regisztráció, így nem tudtunk hozzáférni a beadandók és házi feladatok anyagához, de a tanárokat megkérve, kézséggel elküldték nekünk minden szükséges anyagot. Az egyetemen az órák többsége kis termekben voltak, amiktől minden előadás inkább egy gyakorlat- vagy laborlati órára emlékeztett. Így az órák nagyon aktívak és sokkal közvetlenebbül folynak. Vannak természetesen nagyobb előadás termek is, de ezekből csak az egyben volt órám tartva.

Öt tantárgyat vettem fel összesen, melyek a török nyelv kivételével mind informatikával és programozással kapcsolatos tárgy volt. A tanárok mindegyike nagyon felkészült és hozzáértő, így az órák is élvezetesekek, érdekesek és kihívást is jelentenek, hiszen angolul tanulunk mindent. A tanárok többsége korábban már korábban is tanított neves egyetemeken, mint például a Harvard. Gyakran kell beadandókat, házi feladatokat és projekteket készítenünk. Például Computer Systems órára a projekt egy szabadon választható hálózati protokoll és alkalmazás fejlesztése volt. Mi egy hang alapú kommunikációs protokollt terveztünk. A török nyelv is nagyon érdekes volt, főleg mivel sok hasonlóság van a magyar nyelvvel. Többek közt osztozunk néhány speciális betűvel, mint például "ö", "ü". Sok közös szavunk is van a törökkel és hallottam egy vicces mondatot is, ami nagyon hasonló hangzású és a jelentése ugyan az: Sok kicsi alma van a zsebembe = Çok kücük elma jebimde var. Ezen kívül mind a kettő agglutináló nyelv, így a nyelvtant sem olyan bonyolult megtanulni magyarként.

Összefoglalva eddig nagyon jól érzem magam itt Isztambulban, sőt szívesen maradnék még egy következő szemesztert is. Már most sok tapasztalattal és élménnyel gazdagodtam, sok embert és különböző kultúrákat is megismerhettem. Ezért nagyon hálás vagyok és szeretném megköszönni a lehetőséget, amely az Erasmus nyújtott nekem és külön meg szeretném köszönni Geszti Zsófiának, aki nélkül most nem lennék itt. Végül, de nem utolsó sorban szeretném megköszönni az Isztambul Sehir University intézménynek a lehetőséget illetve minden tanárának és tagjának a vendégszeretetüket.

